

a osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Međunarodne konvencije o sprečavanju terorističkih napada bombama

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Međunarodne konvencije o sprečavanju terorističkih napada bombama, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 16. decembra 2002. godine i na sednici Veća republika od 13. novembra 2002. godine.

PR br. 242

16. decembra 2002. godine

Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr **Vojislav Koštunica**, s.r.

Zakon o potvrđivanju Međunarodne konvencije o sprečavanju terorističkih napada bombama

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ -
Međunarodni ugovori", br. 12/2002 od
20.12.2002. godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Međunarodna konvencija o sprečavanju terorističkih napada bombama, koja je usvojena 15. decembra 1997. godine u NJujorku, u originalu na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF TERRORIST BOMBINGS

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighborliness and friendly relations and cooperation among States,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recalling also the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, "the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States",

Noting that the Declaration also encouraged States "to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of

terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter",

Recalling further General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed thereto,

Noting also that terrorist attacks by means of explosives or other lethal devices have become increasingly widespread,

Noting further that existing multilateral legal provisions do not adequately address these attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism, and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Considering that the occurrence of such acts is a matter of grave concern to the international community as a whole,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

2. "Infrastructure facility" means any publicly or privately owned facility providing or distributing services for the benefit of the public, such as water, sewage, energy, fuel or communications.

3. "Explosive or other lethal device" means:

(a) An explosive or incendiary weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage; or

(b) A weapon or device that is designed, or has the capability, to cause death, serious bodily injury or substantial material damage through the release, dissemination or impact of toxic chemicals, biological agents or toxins or similar substances or radiation or radioactive material.

4. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security, and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

5. "Place of public use" means those parts of any building, land, street, waterway or other location that are accessible or open to members of the public, whether continuously, periodically or occasionally, and encompasses any commercial, business, cultural, historical, educational, religious, governmental, entertainment, recreational or similar place that is so accessible or open to the public.

6. "Public transportation system" means all facilities, conveyance and instrumentalities, whether publicly or privately owned, that are used in or for publicly available services for the transportation of persons or cargo.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally delivers, places, discharges or detonates an explosive or other lethal device in, into or against a place of public use, a State or government facility, a public transportation system or an infrastructure facility:

(a) With the intent to cause death or serious bodily injury; or

(b) With the intent to cause extensive destruction of such a place, facility or system, where such destruction results in or is likely to result in major economic loss.

2. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1.

3. Any person also commits an offence if that person:

(a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1 or 2; or

(b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1 or 2;
or

(c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1 or 2 by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 6, paragraph 1, or article 6, paragraph 2, of this Convention to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 10 to 15 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

(a) To establish as criminal offences under its domestic law the offences set forth in article 2 of this Convention;

(b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 6

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

(a) The offence is committed in the territory of that State; or

(b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or

(c) The offence is committed by a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State; or

(b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or

(c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or

(d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or

(e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established in accordance with paragraph 2 under its domestic law. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 7

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence as set forth in article 2 may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

(a) Communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

(b) Be visited by a representative of that State;

(c) Be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 6, subparagraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to this article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 6 applies, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this state and the state seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 9

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established jurisdiction in accordance with article 6, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between State Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

Article 11

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 12

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 13

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent; and
(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purpose of this article:

(a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;

(b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;

(c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he was transferred for time spent in the custody of the State to which he was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 14

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 15

States Parties shall cooperate in the prevention of the offences set forth in article 2, particularly:

(a) By taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their domestic legislation, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or engage in the perpetration of offences as set forth in article 2;

(b) By exchanging accurate and verified information in accordance with their national law, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to prevent the commission of offences as set forth in article 2;

(c) Where appropriate, through research and development regarding methods of detection of explosives and other harmful substances that can cause death or bodily injury, consultations on the development of standards for marking explosives in order to identify their origin in post-blast investigations, exchange of information on preventive measures, cooperation and transfer of technology, equipment and related materials.

Article 16

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its domestic law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceeding to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 17

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of the States.

Article 18

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its domestic law.

Article 19

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months from the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 21

1. This convention shall be open for signature by all States from 12 January 1998 until 31 December 1999 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 12 January 1998.

MEĐUNARODNA KONVENCIJA O SPREČAVANJU TERORISTIČKIH NAPADA BOMBAMA

Preambula

Imajući u vidu ciljeve i načela Povelje Ujedinjenih nacija koji se odnose na održavanje međunarodnog mira i bezbednosti i unapređivanje dobrosusedstva i prijateljskih odnosa i saradnje država,

Duboko zabrinute zbog eskalacije terorističkih akata u svim oblicima i manifestacijama širom sveta,

Podsećajući na Deklaraciju od 24. oktobra 1995. godine povodom obeležavanja pedesete godišnjice Ujedinjenih nacija,

Takođe, podsećajući na Deklaraciju o merama za eliminisanje međunarodnog terorizma, u prilogu rezolucije Generalne Skupštine br. 49/60 od 9. decembra 1994. godine, u kojoj, između ostalog, države članice Ujedinjenih nacija svečano potvrđuju svoju nedvosmisleni osudu ovih terorističkih akata, metoda i prakse kao zločinačkih i neopravdanih, bez obzira na to gde su učinjeni i ko su učinioci, uključujući i one kojima se nanosi šteta prijateljskim odnosima država i naroda i kojima se ugrožavaju teritorijalni integritet i bezbednost država,

Konstatujući da se Deklaracijom države takođe ohrabruju "da hitno preispitaju opseg postojećih međunarodnih odredaba o sprečavanju, suzbijanju i eliminisanju terorizma u svim njegovim oblicima i manifestacijama kako bi se obezbedio sveobuhvatan pravni okvir koji uključuje sve aspekte ovog pitanja",

Podsećajući nadalje na rezoluciju Generalne skupštine br. 51/201 od 17. decembra 1996. godine i Deklaraciju kojom se dopunjava Deklaracija o merama za eliminisanje međunarodnog terorizma od 1994. godine, u prilogu te Deklaracije,

Konstatujući takođe da se teroristički napadi upotrebom eksploziva ili drugih smrtonosnih naprava sve više šire,

Dalje konstatujući da postojeći multilateralni propisi koji se odnose na ovakve aktivnosti nisu adekvatni,

Uverene da postoji hitna potreba da se unapredi međunarodna saradnja država u iznalaženju i usvajanju efikasnih i praktičnih mera za sprečavanje takvih terorističkih akata, kao i za krivično gonjenje i kažnjavanje učinilaca,

Smatrajući da je pojava takvih akata razlog za ozbiljnu zabrinutost međunarodne zajednice kao celine,

Konstatujući da su aktivnosti vojnih snaga država regulisane pravilima međunarodnog prava izvan okvira ove Konvencije i da isključenje izvesnih akcija iz obuhvata ove Konvencije ne znači da se odobravaju ili ozakonjuju inače nezakoniti akti ili da se isključuje krivično gonjenje na osnovu drugih zakona,

Saglasile su se o sledećem:

Član 1.

Za svrhe ove konvencije:

1. "Državni ili vladin objekat" podrazumeva svaki stalni ili privremeni objekat ili prevozno sredstvo kojima se koriste ili koji poseduju predstavnici države, članovi vlade, zakonodavni ili sudski organi ili funkcioneri ili službenici države ili bilo kog drugog javnog organa ili entiteta ili službenici ili funkcioneri međuvladine organizacije u vezi sa svojim službenim dužnostima.

2. "Objekat infrastrukture" označava bilo koji objekat u javnom ili privatnom vlasništvu koji služi za pružanje ili raspodelu usluga za javne potrebe, kao što su voda, kanalizacija, energija, gorivo ili komunikacije.

3. "Eksploziv ili druga smrtonosna naprava" označava:

(a) eksplozivno ili zapaljivo oružje ili napravu koji su namenjeni ili imaju sposobnost da prouzrokuju smrt, tešku telesnu povredu ili znatnu materijalnu štetu; ili

(b) oružje ili napravu koji su namenjeni ili imaju sposobnost da prouzrokuju smrt, tešku telesnu povredu ili znatnu materijalnu štetu ispuštanjem, širenjem ili delovanjem otrovnih hemijskih materija, bioloških sredstava ili otrova ili sličnih materijala, ili radijacije ili radioaktivnih materijala.

4. "Vojne snage države" označavaju oružane snage države koje su organizovane, obučene i opremljene u skladu sa njenim unutrašnjim zakonodavstvom prvenstveno u

svrhu nacionalne odbrane ili bezbednosti, kao i lica koja deluju kao podrška tih oružanih snaga, koja su pod njihovom formalnom komandom, kontrolom i odgovornošću.

5. "Javno mesto" označava delove neke zgrade, zemljišta, ulice, vodene puteve ili druge lokacije koje su dostupne ili otvorene za građane stalno, periodično ili povremeno, i obuhvata svako trgovačko, poslovno, kulturno, istorijsko, obrazovno, versko, vladino, zabavno, rekreativno ili slično mesto koje je dostupno ili otvoreno za javnost.

6. "Sistem javnog saobraćaja" označava sve objekte, prevozna sredstva i pomoćna sredstva, u javnom ili privatnom vlasništvu, koji se koriste ili služe za pružanje javnih usluga prevoza lica ili tereta.

Član 2.

1. Svako lice čini krivično delo u okviru predmeta ove Konvencije ako takvo lice protivzakonito i namerno do javnog mesta, državnog ili vladinog objekta, sistema javnog saobraćaja ili objekta infrastrukture prenese, odnosno na takvom mestu postavi, ispusti ili aktivira eksploziv ili drugu smrtonosnu napravu:

(a) u nameri da prouzrokuje smrt ili tešku telesnu povredu, ili

(b) u nameri da prouzrokuje znatno razaranje takvog mesta, objekta ili sistema, pri čemu takvo razaranje ima za posledicu ili je verovatno da će imati za posledicu veliki materijalni gubitak.

2. Svako lice takođe čini krivično delo ako takvo lice pokuša da učini krivično delo kao što je izloženo u stavu 1.

3. Svako lice takođe čini krivično delo ako takvo lice:

(a) učestvuje kao saučesnik u krivičnom delu predviđenom u sl. 1. i 2; ili

(b) organizuje ili da upustva drugima da učine krivično delo predviđeno u st. 1. i 2. ili

(c) na bilo koji drugi način doprinese da grupa lica koja deluje u zajedničkom cilju učini jedno ili više dela predviđenih u st. 1. i 2; takav doprinos mora biti učinjen sa umišljajem i u cilju da se doprinese opštoj zločinačkoj delatnosti ili u cilju te grupe ili mora biti učinjen sa znanjem za nameru grupe da izvrši odnosno krivično delo ili dela.

Član 3.

Ova konvencija se ne primenjuje ako je krivično delo učinjeno unutar jedne države, kada su navodni učinilac i oštećeni državljani te države i kada se navodni učinilac nalazi na teritoriji te države i nijedna druga država nema osnov, prema članu 6. stav 1. ili članu 6. stav 2. ove konvencije, da vrši jurisdikciju osim što će se u takvim slučajevima, gde je to prikladno, primenjivati odredbe čl. 10. do 15.

Član 4.

Svaka država ugovornica usvojiće takve mere koje mogu biti potrebne:

(a) da se predvide kao krivična dela u njenom domaćem zakonodavstvu dela navedena u članu 2. ove konvencije;

(b) da za ta krivična dela budu predviđene odgovarajuće kazne pri čemu se uzima u obzir težina tih krivičnih dela.

Član 5.

Svaka država ugovornica će usvojiti takve mere koje mogu biti potrebne, uključujući, gde je to prikladno, mere zakonodavnog karaktera, kako bi obezbedila da se krivična dela na koja se odnosi ova konvencija, posebno kada su učinjena sa ciljem ili namerom da izazovu stanje terora u javnosti uopšte ili kod grupe lica ili određenih lica, ne mogu, ni pod kojim okolnostima, opravdati razlozima političke, filozofske, ideološke, rasne, etničke, verske ili druge slične prirode, kao i da budu sankcionisana kaznama u skladu sa njihovom težinom.

Član 6.

1. Svaka država ugovornica će preduzeti takve mere koje mogu biti potrebne da ustanovi svoju jurisdikciju u odnosu na krivična dela navedena u članu 2. kada je:

(a) krivično delo učinjeno na teritoriji te države; ili

(b) krivično delo učinjeno na brodu koji plovi pod zastavom te države ili u avionu koji je bio registrovan po zakonima te države u vreme kada je krivično delo učinjeno; ili

(c) krivično delo učinio državljanin te države.

2. Država ugovornica takođe može ustanoviti svoju jurisdikciju u odnosu na svako takvo krivično delo kada je:

- (a) krivično delo učinjeno protiv državljanina te države; ili
- (b) krivično delo učinjeno protiv državnog ili vladinog objekta te države u inostranstvu, uključujući ambasadu ili druge diplomatske ili konzularne prostorije te države; ili
- (c) krivično delo učinilo lice bez državljanstva koje ima uobičajeno boravište na teritoriji te države; ili
- (d) krivično delo učinjeno u pokušaju da se ta država prinudi da učini neki akt ili da se uzdrži od takvog akta; ili
- (e) krivično delo učinjeno u vazduhoplovu koji koristi vlada te države.

3. Posle ratifikovanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja ovoj konvenciji, svaka država ugovornica će obavestiti Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija o jurisdikciji koju je uspostavila u skladu sa stavom 2. u svom domaćem zakonodavstvu. Ako dođe do eventualne promene, odnosna država ugovornica će o tome odmah obavestiti Generalnog sekretara.

4. Svaka država ugovornica će isto tako preduzeti takve mere koje mogu biti potrebne da uspostavi svoju jurisdikciju u odnosu na krivična dela navedena u članu 2. u slučajevima kada se navodni učinilac nalazi na njenoj teritoriji, a ona odluči da ga ne izruči nekoj drugoj državi ugovornici koja je uspostavila svoju jurisdikciju u skladu sa st. 1. ili 2.

5. Ovom konvencijom se ne isključuje vršenje bilo kakve krivične jurisdikcije koju je uspostavila država ugovornica u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom.

Član 7.

1. Po prijemu obaveštenja da se lice koje je učinilo ili za koje se smatra da je učinilo krivično delo navedeno u članu 2. možda nalazi na njenoj teritoriji, odnosna država ugovornica će preduzeti takve mere, koje mogu biti potrebne prema njenom domaćem zakonodavstvu, radi provere činjenica sadržanih u obaveštenju.

2. Pošto tvrdi da okolnosti to opravdavaju, država ugovornica na čijoj teritoriji se nalazi učinilac ili navodni učinilac krivičnog dela preduzeće odgovarajuće mere na osnovu svog domaćeg zakonodavstva kako bi obezbedila prisustvo tog lica u cilju krivičnog gonjenja ili izdavanja.

3. Svako lice prema kojem se preduzimaju mere iz stava 2. ima pravo da:

(a) bez odlaganja stupi u vezu sa najbližim odgovarajućim predstavnikom države čiji je državljanin ili licem koje je na drugi način ovlašćeno da štiti prava tog lica ili, ako je reč o licu bez državljanstva, sa predstavnikom države na čijoj teritoriji to lice ima uobičajeno boravište;

(b) bude posećen od predstavnika te države;

(c) bude upoznat sa pravima iz tačaka (a) i (b).

4. Prava navedena u stavu 3. ostvarivaće se u skladu sa zakonima i propisima države na čijoj teritoriji se nalazi učinilac ili navodni učinilac, pod uslovom da pomenuti zakoni i propisi omogućavaju da se u potpunosti ostvari svrha zbog koje su prava predviđena u stavu 3. priznata.

5. Odredbe st. 3. i 4. neće uticati na prava bilo koje države ugovornice, koja tvrdi da ima jurisdikciju u skladu sa članom 6. tačka 1. (c) ili 2 (c), da pozove Međunarodni komitet Crvenog krsta da stupi u vezu sa navodnim učiniocem i da ga poseti.

6. Kada država ugovornica, u skladu sa ovim članom odredi prema nekom licu pritvor, o tome će odmah izvestiti, neposredno ili preko Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, države ugovornice koje su uspostavile jurisdikciju u skladu sa članom 6. st. 1. i 2, a ukoliko smatra uputnim, i druge zainteresovane države ugovornice, o činjenici da se takvo lice nalazi u pritvoru i o okolnostima koje opravdavaju pritvor tog lica. Država koja vrši istragu pomenutu u stavu 1. odmah će obavestiti pomenute države ugovornice o svojim nalazima i navešće da li namerava da vrši jurisdikciju.

Član 8.

1. Ako država ugovornica na čijoj teritoriji se nalazi navodni učinilac u slučajevima na koje se odnosi član 6. ne izruči to lice biće obavezna, bez ikakvog izuzetka i bez obzira

na to da li je krivično delo učinjeno na njenoj teritoriji, da preda slučaj bez neopravdanog odlaganja svojim nadležnim organima u cilju krivičnog gonjenja, kroz postupak koji je u skladu sa zakonima te države. Ti organi će doneti svoju odluku na isti način kao i u slučaju bilo kog drugog teškog krivičnog dela prema zakonima te države.

2. Kada država ugovornica na osnovu svog domaće zakonodavstva može da izda ili na drugi način preda nekog svog državljanina pod uslovom da to lice bude vraćeno toj državi radi izvršenja kazne izrečene kao rezultat sudskog procesa ili postupka zbog kojeg je zatraženo izdavanje ili predaja lica i kada se ta država i država koja traži izdavanje dogovore o toj mogućnosti i drugim uslovima koje one smatraju odgovarajućim, takvo uslovljeno izdavanje ili predaja je dovoljna za oslobađanje od obaveze utvrđene u stavu 1.

Član 9.

1. Dela navedena u članu 2. smatraće se krivičnim delima zbog kojih se može vršiti izdavanje prema bilo kom ugovoru o izdavanju između država ugovornica koji je postojao pre stupanja ove konvencije na snagu. Države ugovornice prihvataju da uključe takva krivična dela kao krivična dela zbog kojih se može vršiti izdavanje u svaki ugovor o izdavanju koji naknadno međusobno zaključuje.

2. Kada država ugovornica, koja izdavanje uslovljava postojanjem ugovora, primi zahtev za izdavanje od druge države ugovornice sa kojom nema ugovor o izdavanju, zamoljena država ugovornica može, po svom nahođenju, ovu konvenciju smatrati pravnim osnovom za izdavanje u vezi sa krivičnim delima navedenim u članu 2. Izdavanje podleže i drugim uslovima predviđenim propisima zamoljene države.

3. Države ugovornice koje ne uslovljavaju izdavanje postojanjem ugovora priznače krivična dela navedena u članu 2. kao krivična dela zbog kojih se između njih može vršiti izdavanje, zavisno od uslova predviđenih propisima zamoljene države.

4. Krivična dela navedena u članu 2. smatraće se, ako je to potrebno, u cilju izdavanja između država ugovornica, kao da su učinjena ne samo na mestu na kojem su se dogodila već isto tako i na teritoriji država koje su uspostavile jurisdikciju u skladu sa članom 6. st. 1. i 2.

5. Odredbe svih ugovora i sporazuma o izdavanju između država ugovornica u pogledu krivičnih dela navedenih u članu 2. smatraće se izmenjenim između država ugovornica u onoj meri u kojoj nisu saglasne sa ovom konvencijom.

Član 10.

1. Države ugovornice će jedna drugoj pružiti u najvećoj meri pomoć u vezi sa istragom ili krivičnim postupkom ili postupkom izdavanja koji budu pokrenuti u vezi sa krivičnim delima navedenim u članu 2, uključujući pomoć u pribavljanju dokaza kojima raspolažu, a koji su neophodni za postupak.

2. Države ugovornice će izvršavati svoje obaveze iz stava 1. u skladu sa eventualnim ugovorima ili drugim sporazumima o uzajamnoj pravnoj pomoći koji mogu postojati između njih. U odsustvu takvih ugovora ili sporazuma, države će jedna drugoj pružiti pomoć u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom.

Član 11.

Nijedno krivično delo navedeno u članu 2. neće se, za svrhe izdavanja ili uzajamne pravne pomoći, smatrati političkim krivičnim delom ili krivičnim delom povezanim sa političkim krivičnim delom ili krivičnim delom učinjenim iz političkih pobuda. Prema tome, zahtev za izdavanje ili uzajamnu pravnu pomoć koji se odnosi na takvo krivično delo ne može se odbiti isključivo zbog toga što se odnosi na političko krivično delo ili krivično delo povezano sa političkim krivičnim delom ili krivično delo učinjeno iz političkih pobuda.

Član 12.

Nijedna odredba ove konvencije ne može se tumačiti tako da nameće obavezu da se izvrši izdavanje ili pruži pravna pomoć ukoliko zamoljena država ugovornica ima osnovane razloge da veruje da je zahtev za izdavanje zbog krivičnih dela navedenih u članu 2. ili za uzajamnu pravnu pomoć u pogledu takvih krivičnih dela podnet u cilju krivičnog gonjenja ili kažnjavanja nekog lica zbog njegove rasne pripadnosti,

veroisповести, nacionalnosti, etničkog porekla ili političkog ubeđenja ili da bi udovoljavanje zahtevu nanelo štetu položaju tog lica iz bilo kog od ovih razloga.

Član 13.

1. Lice koje se nalazi u pritvoru ili izdržava kaznu na teritoriji jedne države ugovornice, čije se prisustvo traži u drugoj državi ugovornici radi svedočenja, identifikacije ili pružanja pomoći na drugi način u pribavljanju dokaza, radi istrage ili krivičnog gonjenja zbog krivičnih dela iz ove konvencije, može biti premešteno ukoliko se ispune sledeći uslovi:

(a) da lice pošto je prethodno obavešteno da svoj pristanak; i

(b) da su nadležni organi obe države saglasni, pod uslovima koje te države mogu smatrati odgovarajućim.

2. Za svrhe ovog člana:

(a) država u koju se lice premešta ima ovlašćenje i obavezu da premešteno lice drži u pritvoru, ukoliko nije nešto drugo zatraženo od države iz koje je lice premešteno ili ukoliko ona za to nije dala saglasnost;

(b) država u koju se lice premešta izvršiće bez odlaganja svoju obavezu da vrati lice u pritvor državi iz koje je ono premešteno, shodno prethodnom ili nekom drugom dogovoru nadležnih organa obe države;

(c) država u koju je lice premešteno neće tražiti od države iz koje se lice premešta da pokreće postupak za izdavanje radi vraćanja tog lica;

(d) premeštenom licu će se uračunati u kaznu koju izdržava u državi iz koje je premešteno vreme provedeno u pritvoru u državi u koju je premešteno.

3. Ukoliko se država ugovornica iz koje je lice premešteno u skladu sa ovim članom sa tim ne saglasi, to lice, bez obzira na nacionalnost, neće biti krivično gonjeno ili pritvarano ili izloženo drugom ograničenju lične slobode na teritoriji države u koju je premešteno u vezi sa delima ili presudama koji su prethodili njegovom napuštanju teritorije države iz koje je premešteno.

Član 14.

Svakom licu koje je pritvoreno ili prema kojem su preduzete neke druge mere ili se sprovode postupci shodno ovoj konvenciji garantovaće se korektno postupanje, uključujući uživanje svih prava i garancija u skladu sa propisima države na čijoj teritoriji se to lice nalazi i primenjivim odredbama međunarodnog prava, uključujući međunarodno humanitarno pravo.

Član 15.

Države ugovornice će sarađivati u sprečavanju krivičnih dela navedenih u članu 2. naročito:

(a) kroz preduzimanje svih praktičnih mera, uključujući, po potrebi prilagođavanje svog unutrašnjeg zakonodavstva radi sprečavanja i suzbijanja na njihovim teritorijama priprema za vršenje tih krivičnih dela unutar ili izvan njihovih teritorija, uključujući mere zabrane na njihovim teritorijama protivzakonitih delatnosti lica, grupa i organizacija, kojima se ohrabruju, podstrekavaju, organizuju, svesno finansiraju ili vrše krivična dela koja su navedena u članu 2;

(b) kroz razmenu tačnih i proverenih informacija u skladu sa svojim domaćim propisima, kao i usklađivanje upravnih i drugih mera koje se preduzimaju po potrebi da bi se sprečilo vršenje krivičnih dela navedenih u članu 2;

(c) kroz istraživanje i razvoj, gde je to primereno, metodama za otkrivanje eksploziva i drugih štetnih materija koje mogu prouzrokovati smrt ili telesnu povredu, kroz savetovanja o razvoju standarda za označavanje eksploziva, kako bi se utvrdilo njihovo poreklo u istragama nakon eksplozija, putem razmene obaveštenja o preventivnim merama, saradnje i prenosa tehnologije, opreme i odgovarajućih materijala.

Član 16.

Država ugovornica u kojoj se krivično goni navodni učinilac dužna je da, u skladu sa svojim domaćim propisima ili primenjivim postupkom, saopšti konačan ishod postupka Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, koji će to obaveštenje proslediti drugim državama ugovornicama.

Član 17.

Države ugovornice će ispunjavati svoje obaveze iz ove konvencije na način koji je u skladu sa načelima suverene ravnopravnosti i teritorijalnog integriteta država i nemešanja u unutrašnje stvari drugih država.

Član 18.

Nijednom odredbom ove konvencije ne daje se pravo državi ugovornici da na teritoriji druge države ugovornice preduzme vršenje jurisdikcije ili funkcija koje su rezervisane isključivo za organe te / druge države ugovornice na osnovu njenih domaćih propisa.

Član 19.

1. Nijedna odredba ove konvencije neće uticati na druga prava, obaveze i odgovornosti država i pojedinaca koji se zasnivaju na međunarodnom pravu, posebno na ciljeve i načela Povelje Ujedinjenih nacija i međunarodno humanitarno pravo.

2. Aktivnosti oružanih snaga za vreme oružanog sukoba koje su regulisane međunarodnim humanitarnim pravom, ne uređuju se ovom konvencijom, kao ni aktivnosti koje preduzimaju vojne snage neke države u vršenju svojih zvaničnih dužnosti, u onoj meri u kojoj su regulisane drugim pravilima međunarodnog prava.

Član 20.

1. Svaki spor između dve ili više država ugovornica koji se odnosi na tumačenje ili primenu ove konvencije koji ne može da se reši pregovorima u razumnom roku, na zahtev jedne od njih podnosi se na arbitražu. Ako, u roku od šest meseci od datuma podnošenja zahteva za arbitražu, strane ne mogu da postignu saglasnost o organizaciji arbitraže, bilo koja od njih može podneti spor na rešavanje Međunarodnom sudu pravde podnošenjem zahteva u skladu sa Statutom suda.

2. Svaka država može u vreme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja ove konvencije ili pristupanja istoj izjaviti da ne smatra da je obavezuje stav 1. Ostale države ugovornice neće obavezivati stav 1. u odnosu na svaku državu ugovornicu koja izjavi takvu rezervu.

3. Svaka država koja izjavi rezervu u skladu sa stavom 2. može u svako doba povući tu rezervu upućivanjem pismenog obaveštenja Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija.

Član 21.

1. Ova konvencija će biti otvorena za potpisivanje svim državama od 12. januara 1998. godine do 31. decembra 1999. godine u sedištu Ujedinjenih nacija u NJujorku.

2. Ova konvencija podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju. Instrumenti ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja biće deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

3. Ova konvencija je otvorena za pristupanje svakoj državi. Instrumenti o pristupanju biće deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

Član 22.

1. Ova konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon dana deponovanja dvadeset drugog instrumenta ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija.

2. Za svaku državu koja ratifikuje, prihvati, odobri ili pristupi Konvenciji nakon deponovanja dvadeset drugog instrumenta o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju, Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon deponovanja instrumenta te države o ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju ili pristupanju.

Član 23.

1. Svaka država ugovornica može da otkáže ovu konvenciju pismenim saopštenjem Generalnog sekretaru Ujedinjenih nacija.

2. Otkaz stupa na snagu po isteku jedne godine od dana kada je Generalni sekretar Ujedinjenih nacija primio obaveštenje.

Član 24.

Original ove konvencije, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španskom jeziku podjednako verodostojni, biće deponovani kod Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, koji će overene primerke Konvencije dostaviti svim državama.

U POTVRDU ČEGA dole potpisani, propisano ovlašćeni u tu svrhu od strane svojih vlada, potpisali su ovu konvenciju, koja je otvorena za potpisivanje 12. januara 1998. godine u NJujorku.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".